

Рис. 7.46. Увеличен фрагмент от старата снимка от 1860 г. Добре се вижда, че средновековната османска кула и „античната“ основа на „античния“ храм на Атина Нике са изработени от еднакъв камък и зидарията е направена по един и същи начин. Явно и двете постройки са от една епоха. От [198], с. 39.

но. Скалигеровата история изрично забранява дори мисълта, че ПАРТЕНОНЪТ В НАЧАЛОТО Е БИЛ ХРИСТИЯНСКИ ХРАМ, А ПОСЛЕ СЕ Е ПРЕВЪРНАЛ В МЮСЮЛМАНСКА ДЖАМИЯ. Днес всички щитирани по-горе свидетелства, които доказват, че средновековният Партенон е бил или християнски, или мюсюлмански храм, са обявени за резултат от „варварското му престрояване през тъмните векове“.

шенията си със своя ръководител. Други обвиняват Баланос, че се стреми да ПОСТРОИ (а не да пресъздаде – А. Ф.) славата на Атина от времето на Перикъл, но НЕДОСТАТЪЧНО СЕ СЪОБРАЗЯВА С ДЕЙСТВИТЕЛНАТА ФОРМА НА ХРАМА.

Баланос наистина използва в реконструкцията си парчета мрамор, БЕЗ ДА ДИРИ ПЪРВОНАЧАЛНИТЕ ИМ МЕСТА. ПО-ЛОШО ДОРИ, АКО ФОРМАТА НА ОТЛОМКАТА НЕ МУ ВЪРШИ РАБОТА, ТОЙ Я ИЗДЯЛКВА, ЗА ДА Я НАГЛАСИ СПОРЕД СВОЯТА ИДЕЯ“ [198], с. 104. Като цяло Баланос строи със запазените фрагменти практически наново, съгласно своите субективни представи за „древността“.

Има ярки доказателства за откровено тенденциозната „реконструкция“ на Акропола, която Баланос извършил с оглед на Скалигеровата хронология. Той например сметнал, че няма смисъл да възстановява онази част от Партенона, в която според историците имало мюсюлманска джамия [198]. Всичко е яс-